

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

59. ragina numatyti tinkamus biudžeto išteklius, ir Europos Audito Rūmus ir OLAF aprūpinti darbuotojais, siekiant sukurti veiksmingus kontrolės mechanizmus ir prižiūrėti biudžeto procedūras ES lygmeniu;

60. ragina Komisiją nustatyti politikos priemones, kuriomis daromas poveikis valstybių narių stabilumo ir konvergencijos programų ir nacionalinių reformų programų biudžetui, ir teikti joms pirmenybę;

*

* *

61. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

ES konkurencijos politika

P7_TA(2012)0031

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinės ES konkurencijos politikos ataskaitos (2011/2094(INI))

(2013/C 239 E/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos 2010 m. konkurencijos politikos ataskaitą (COM(2011)0328) ir kartu su ja pateiktą Komisijos tarnybų darbo dokumentą (SEC(2011)0690),
- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairės ⁽³⁾ (Baudų taikymo gairės),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2008 m. spalio 13 d. komunikatą „Valstybės pagalbos taisyklių taikymas finansų įstaigoms skirtoms priemonėms dėl dabartinės pasaulinės finansų krizės“ ⁽⁴⁾ (Bankų komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2008 m. gruodžio 5 d. komunikatą „Finansų įstaigų kapitalo atkūrimas esant dabartinei finansų krizei: pagalbos apribojimas iki mažiausios būtinos sumos ir apsaugos priemonės nuo netinkamo konkurencijos iškreipimo“ ⁽⁵⁾ (Kapitalo atkūrimo komunikatas),

⁽¹⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

⁽²⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

⁽³⁾ OL C 210, 2006 9 1, p. 2.

⁽⁴⁾ OL C 270, 2008 10 25, p. 8.

⁽⁵⁾ OL C 10, 2009 1 15, p. 2.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos 2009 m. vasario 25 d. komunikatą dėl sumažėjusios vertės turto tvarkymo Bendrijos bankų sektoriuje ⁽¹⁾ (Sumažėjusios vertės turto komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2009 m. liepos 23 d. komunikatą dėl finansų sektoriaus gyvybingumo atkūrimo ir restruktūrizavimo priemonių vertinimo pagal valstybės pagalbos taisyklės dabartinės krizės sąlygomis, ⁽²⁾ (Restruktūrizavimo komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2008 m. gruodžio 17 d. komunikatą „Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis“ ⁽³⁾ (Laikinosios sistemos komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2010 m. gruodžio 1 d. komunikatą „Sąjungos laikinosios valstybės pagalbos priemonių sistemos siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis pakeitimas“ ⁽⁴⁾ (nauja laikinoji sistema, kuria pakeičiama sistema, kurios galiojimas pasibaigė 2010 m. gruodžio 31 d.),
- atsižvelgdamas į Parlamento užsakymu 2011 m. birželio mėnesį atliktą tyrimą, pavadintą „Valstybės pagalba. Finansų sektoriui dėl krizės taikomos taisyklės ir realioji ekonomika“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 5 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą dėl laikinųjų valstybės pagalbos taisyklių, parengtų reaguojant į finansų ir ekonomikos krizę, padarinių (SEC(2011)1126),
- atsižvelgdamas į Komisijos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisyklės, projektą siekiant supaprastinti valstybių narių įpareigojimus dėl ataskaitų,
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Viešos konsultacijos. Vieninga Europos kolektyvinių ieškinų koncepcija“ (SEC(2011)0173),
- atsižvelgdamas į Konkurencijos generalinio direktorato dokumentą, pavadintą „Procedūrų pagal SESV 101 straipsnį ir 102 straipsnį vykdymo pažangioji patirtis“ ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Konkurencijos generalinio direktorato dokumentą, pavadintą „Procedūrinės gairės pareigūnams, nagrinėjantiems bylas, susijusias su SESV 101 straipsniu ir 102 straipsniu“ ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Konkurencijos generalinio direktorato dokumentą, pavadintą „Ekonominių įrodymų teikimo ir duomenų rinkimo bylose, susijusiose su SESV 101 straipsnio ir 102 straipsnio taikymu, ir susijungimo bylose pažangioji patirtis“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 20 d. pagrindų susitarimą dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių ⁽⁹⁾ (toliau – pagrindų susitarimas) ir ypač į jo 12 ⁽¹⁰⁾ ir 16 ⁽¹¹⁾ dalis,

⁽¹⁾ OL C 72, 2009 3 26, p. 1.

⁽²⁾ OL C 195, 2009 8 19, p. 9.

⁽³⁾ OL C 16, 2009 1 22, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 6, 2011 1 11, p. 5.

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_articles.pdf

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/hearing_officers.pdf

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_submissions.pdf

⁽⁹⁾ OL L 304, 2010 11 20, p. 47.

⁽¹⁰⁾ Kiekvienas Komisijos narys užtikrina, kad Komisijos narys ir atitinkamo Parlamento komiteto pirmininkas reguliariai ir tiesiogiai keistųsi informacija.

⁽¹¹⁾ Per tris mėnesius nuo Parlamento rezoliucijos priėmimo dienos Komisija raštu teikia Parlamentui informaciją apie veiksmus, kurių buvo imtasi reaguojant į konkrečius Parlamento rezoliucijose pateikiamus prašymus, taip pat informuoja Parlamentą apie tuos atvejus, kai ji negalėjo laikytis Parlamento požiūrio. [...]

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2007 m. balandžio 25 d. rezoliuciją dėl Žaliosios knygos apie ieškinius dėl žalos, patirtos pažeidus EB antimonopolines taisykles ⁽¹⁾ ir į 2009 m. kovo 26 d. rezoliuciją dėl Baltosios knygos dėl ieškinių atlyginti žalą, patirtą dėl EB antimonopolinių taisyklių pažeidimo ⁽²⁾, taip pat į 2011 m. spalio 20 d. Ekonomikos ir pinigų reikalų komiteto nuomonę dėl vieningos Europos kolektyvinių ieškinių koncepcijos,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl ES valstybės pagalbos taisyklių, susijusių su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, pertvarkos ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2005 m. vasario 22 d. rezoliuciją dėl 2003 m. Komisijos XXXIII ataskaitos apie konkurencijos politiką ⁽⁴⁾, į savo 2006 m. balandžio 4 d. rezoliuciją dėl Komisijos 2004 metų konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁵⁾, į savo 2007 m. birželio 19 d. rezoliuciją dėl 2005 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁶⁾, į savo 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl 2006 ir 2007 m. konkurencijos politikos ataskaitų ⁽⁷⁾ ir į savo 2010 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl 2008 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁸⁾, ir į savo 2011 m. sausio 20 d. rezoliuciją dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁹⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Komisijos 2010 m. konkurencijos politikos ataskaitos (INT/594 - CESE 1461/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą bei į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto ir Transporto ir turizmo komiteto nuomones (A7-0424/2011),
- A. kadangi dar neįveikta finansų ir ekonominė krizė, prasidėjusi 2008 m. rudenį, kadangi pastaraisiais mėnesiais vėl paastrėjo finansinė suirutė ir padidėjo ekonomikos nuosmukio baimė;
- B. kadangi Komisija prasidėjus krizei nedelsdama ir pagrįstai sureagavo, patvirtindama specialias valstybės pagalbos taisykles ir konkurencijos politiką panaudodama kaip krizės valdymo priemonę; kadangi ši tvarka buvo numatyta kaip laikina, ir yra laikina, nors ji taikoma kur kas ilgiau, nei iš buvo tikėtasi iš pradžių;
- C. kadangi nuo 2008 m. spalio 1 d. iki 2010 m. spalio 1 d. Komisija priėmė daugiau kaip 200 sprendimų dėl valstybės pagalbos finansų sektoriui; kadangi 2009 m. nominali valstybių narių pagalbos finansų sektoriui suma buvo 1 107 mlrd. EUR (9,3% ES BVP); kadangi didžiausia suma Komisijos patvirtintoms priemonėms nuo krizės pradžios iki 2010 m. spalio 1 d. (įskaitant abi schemas ir *ad hoc* pagalbos priemonės) yra 4 588,90 mlrd. EUR;
- D. kadangi Komisija nustatė nuo 2011 m. sausio 1 d. taikomą reikalavimą pateikti restruktūrizavimo planą kiekvienam rekapitalizavimo ar nuvertėjusio turto priemonės paramos gavėjui, nepaisant to, ar bankas laikomas patikimu, ar susiduriančiu su finansiniais sunkumais;
- E. kadangi didelės apimties per krizę teikiama valstybės pagalba, pvz., garantijų schemų, rekapitalizavimo schemų ir papildomomis bankų suteiktos likvidumo paramos formomis, prisidėjo prie didelio viešųjų finansų disbalanso; kadangi iki šiol nežinoma, kokio dydžio poveikį ši valstybės pagalba, ypač bankams suteiktos garantijos, gali turėti ateityje, jeigu kai kuriomis iš šių garantijų bus iš tiesų pasinaudota;

⁽¹⁾ OL C 74 E, 2008 3 20, p. 653.

⁽²⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 161.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0494.

⁽⁴⁾ OL C 304 E, 2005 12 1, p. 114.

⁽⁵⁾ OL C 293 E, 2006 12 2, p. 143.

⁽⁶⁾ OL C 146 E, 2008 6 12, p. 105.

⁽⁷⁾ OL C 87 E, 2010 4 1, p. 43.

⁽⁸⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 16.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0023.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- F. kadangi protekcionizmas ir konkurencijos taisyklių nesilaikymas tik pagilintų ir užtęstų krizę; kadangi konkurencijos politika yra esminė priemonė, sudaranti sąlygas ES kurti dinamišką, veiksmingą ir novatorišką vidaus rinką ir būti konkurencingai pasaulinėje arenoje;
- G. kadangi neatsižvelgiant į visas pastangas, skirtas kovai su ekonomine krize, karteliai išlieka pagrindine grėsme konkurencijai, vartotojų gerovei ir tinkamai rinkų veiklai, taigi jų negalima toleruoti net ekonominės krizės laikotarpiu;

Komisijos 2010 m. konkurencijos politikos ataskaita

1. pritaria Komisijos 2010 m. konkurencijos politikos ataskaitai; 40-ųjų šios ataskaitos metinių proga pabrėžia, kad ES konkurencijos politika davė daug naudos vartotojų gerovei ir išlieka pagrindine priemone siekiant panaikinti kliūtis, trukdančias laisvam prekių, paslaugų, asmenų ir kapitalo judėjimui; atkreipia dėmesį į tai, kad konkurencijos politika išlieka pagrindine priemone siekiant išsaugoti bendrąją rinką ir apsaugoti vartotojų interesus; pabrėžia, kad kovojant su naujais iššūkiais reikia atnaujinti kai kurias taisykles;
2. pažymi, kad derinant tvirtus principus ir lanksčias procedūras užtikrinama, kad konkurencijos politika būtų konstruktyvus ir stabilizuojantis veiksnys ES finansų sistemoje ir apskritai realiojoje ekonomikoje;

Konkurencijos politikos rekomendacijos

3. mano, kad didesnis kainų skaidrumas yra labai svarbus skatinant konkurenciją bendrojoje rinkoje ir suteikiant vartotojams tikras galimybes rinktis;
4. palankiai vertina esamus Komisijos ir vartotojų asociacijų mainus Europos konkurencijos teisės srityje ir ragina Komisiją toliau juos skatinti, prireikus įtraukiant kitus suinteresuotuosius subjektus;

Valstybės pagalbos kontrolė

5. palankiai vertina Komisijos tarnybų darbo dokumentą, parengtą siekiant įvertinti laikinųjų valstybės pagalbos taisyklių, priimtų reaguojant į finansų ir ekonomikos krizę, padarinius; atsižvelgia į Komisijos vertinimą, kad apskritai valstybės pagalba buvo veiksminga mažinant finansinį nestabilumą, gerinant finansų rinkų veiklą ir švelninant krizės poveikį realiajai ekonomikai; vis dėlto abejoja, ar galima tokiai optimistiškai analizei pritarti;
6. pabrėžia, kad valstybės pagalbai taikoma laikinoji tvarka buvo tinkama reaguojant į krizę jos pradžioje, tačiau šios tvarkos taikymo negalima pernelyg ilgai tęsti; pabrėžia, kad reikia kuo greičiau, kai tik bus tinkama ekonominė padėtis, panaikinti laikinas priemones ir išimtis;
7. pažymi, kad, siekiant ištaisyti iki krizės galiojusios teisinės sistemos trūkumus, ypač susijusius su finansiniu sektoriumi, taip pat pašalinti iškraipymus, susidariusius finansų ir ekonomikos krizės metu, reikalinga nauja, nuolatinė valstybės pagalbos taisyklių taikymo sistema;
8. pažymi, kad buvo paskelbtos konkrečios bankininkystės sektoriaus gelbėjimo ir restruktūrizavimo gairės; siūlo Komisijai atsižvelgti į gelbėjimo etapu centrinių bankų suteiktos likvidumo paramos poveikį iškraipant konkurenciją ir prieš teikiant viešojo kapitalo injekcijas numatyti organizuotą bankų restruktūrizavimą, kuriam vykstant dalyvautų akcininkai ir obligacijų turėtojai;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

9. ragina Komisiją laikinosios valstybės pagalbos bankų sektoriui pratęsimą po 2011 m. susieti su tvirtesnėmis ir griežtesnėmis sąlygomis, susijusiomis su balanso sudėties ir dydžio sumažinimu, taip pat su reikiamu dėmesiu mažmeniniam skolinimui bei griežtesniais premijų ir dividendų paskirstymo apribojimais bei su kitais svarbiais faktoriais; mano, kad šios sąlygos turi būti aiškios ir būtinos, o jų *ex post* vertinimą ir apibendrinimą turėtų atlikti Komisija;
10. atsižvelgia į Komisijos iki šiol patvirtintas priemones, kuriomis siekiama sumažinti tam tikrų „per didelių, arba pernelyg tarpusavyje susijusių, kad bankrutuotų“ įstaigų, kurios krizės metu gavo valstybės pagalbą, balanso dydį; mano, kad šiuo tikslu reikia daugiau priemonių;
11. vis dėlto pabrėžia, kad vykstanti konsolidacija bankų sektoriuje faktiškai padidino keleto pagrindinių finansų įstaigų rinkos dalį, ir todėl ragina Komisiją toliau atidžiai stebėti šį sektorių, siekiant sustiprinti konkurenciją Europos bankininkystės rinkose, taip pat ir įdiegiant restruktūrizavimo planus, kurie numatytų bankininkystės veiklos atskyrimą, jei mažmeniniai indėliai suteiktų galimybę šioms įstaigoms finansuoti rizikingesnę investicinę bankininkystės veiklą;
12. pažymi, kad ECB per krizę atliko kelias nestandartines likvidumo injekcijas; atsižvelgia į Komisijos tyrime pateikiamą vertinimą, kad, kalbant iš esmės, šio tipo priemonės nėra valstybės pagalba; vis dėlto pabrėžia, kad reikia koordinuoti politinius veiksmus ES lygmeniu ir kad Komisija, vertindama valstybės pagalbą, teikiamą bankams, kurie taip pat gauna ECB ar kitų centrinių bankų paramą, turėtų atsižvelgti į ECB ar kitų centrinių bankų teikiamos paramos bei kitų valstybės veiksmų padarinius;
13. pažymi, kad į Komisijos suderinamumo vertinimą neįtraukti per krizę suteiktos ECB paramos ar kitų valstybės veiksmų bankų labai padariniai; prašo Komisijos atlikti tokių operacijų *ex post* vertinimą;
14. ragina Komisiją skubiai pateikti numatytą pasiūlymą dėl įstatymo galią turinčio akto siekiant sukurti tikrą Europos sunkumų turinčių bankų problemų sprendimo sistemą, kuriame būtų numatytos bendros taisyklės ir bendros intervencinės priemonės bei paskatos, taip pat kuo labiau apribotas mokesčių mokėtojų dalyvavimas sukuriant darnius pačių bankų finansuojamus (remiantis rizika pagrįstu metodu) pramonės problemų sprendimo fondus;
15. pabrėžia, kad valstybės pagalba turi būti skiriama taip, kad nebūtų iškraipoma konkurencija arba sudarytos palankesnės sąlygos įsteigtoms įmonėms besikuriančių įmonių sąskaita;
16. laikosi nuomonės, kad valstybės pagalba turėtų būti teikiama inovacijų ir mokslinių tyrimų grupėms ir tokiu būdu skatinti verslumą;
17. ragina Komisiją užtikrinti, kad atliekant būsimą valstybės pagalbos, susijusios su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, taisyklių supaprastinimą nebūtų sumažinta kompensacijų permokos kontrolė;
18. atkreipia dėmesį į Komisijos ketinimą nustatyti *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai, susijusiai su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis; pabrėžia, kad reikia parengti aiškius ir nedviprasmiškus kriterijus, kuriais remiantis būtų nustatyta, kokioms paslaugoms ji taikoma;
19. tvirtina, kad bet koks pasiūlymas atleisti nuo pareigos pranešti kitų visuotinės ekonominės svarbos paslaugų kategorijų atveju turi būti pagrįstas įrodymais, kad tokia išimtis yra pateisinama, būtina ir nesukelia nepageidauotinų konkurencijos iškraipymų;
20. pabrėžia konkurencijos skatinimo visuose sektoriuose ir ypač paslaugų sektoriuje, kuris sudaro 70 proc. Europos ekonomikos, svarbą; taip pat pabrėžia teisę steigti naujas įmones ir teikti naujas paslaugas;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

Antimonopolinės nuostatos

21. tuo atveju, jei Komisija pateiks pasiūlymą dėl horizontalios sistemos, pagal kurią būtų reglamentuojami kolektyviniai ieškiniai, siūlo, kai tinkama, patvirtinti tolesnių ieškinių principą, pagal kurį privatus teisės aktų vykdymas atsižvelgiant į kolektyvinius ieškinius galėtų būti įgyvendinamas tuo atveju, jei prieš tai buvo priimtas Komisijos arba kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimas dėl pažeidimo; pažymi, kad numatytas tolesnių ieškinių principas apskritai neužkirstų kelio galimybei imtis atskirų veiksmų ir teikti tolesnius ieškinius;

22. pažymi, kad alternatyvaus ginčų sprendimo mechanizmai dažnai priklauso nuo prekiautojo noro bendradarbiauti, ir yra įsitikinęs, kad teisių gynimo teisme veiksminga sistema būtų labai tvirta paskata šalims susitarti dėl neteisminių sprendimų, kuri tikriausiai padėtų sumažinti didelio skaičiaus bylų poreikį ir sumažintų bylinėjimosi mastą; ragina sukurti alternatyvaus ginčų sprendimo sistemas Europos lygmeniu kaip, palyginti su teismo procesu, patrauklesnę galimybę ginčus išspręsti greitai ir nebrangiai; vis dėlto pabrėžia, kad šios priemonės turėtų likti teisių gynimo teisme alternatyva (kaip matyti iš pavadinimo), o ne būtina išankstinė sąlyga;

23. pabrėžia, kad Teismui priėmus sprendimus Byloje Nr. 360/09 Pfleiderer ir Byloje Nr. 437/08 CDC Hydrogene Peroxide Komisija turi užtikrinti, kad kolektyvinis žalos atlyginimas netrukdytų atleidimo nuo baudų sistemos pagal konkurencijos teisės aktus ir susitarimo procedūros veiksmingumui;

24. yra įsitikinęs, kad turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į specifinius klausimus, su kuriais susiduriama konkurencijos srityje, ir kad priimant bet kokiais priemonėmis, taikomas kolektyviniams ieškiniams, turi būti visapusiškai ir deramai atsižvelgiama į antimonopolinio sektoriaus specifinį pobūdį;

25. dar kartą pakartoja, kad, kalbant apie kolektyvinius ieškinius konkurencijos politikos srityje, pasakytina, jog turi būti nustatytos apsaugos priemonės siekiant išvengti grupės ieškinių sistemos, kuriai būdingas nepagrįstų ieškinių teikimas ir pernelyg gausus bylinėjimasis, ir užtikrinti vienodas šalių galimybes teismo procesuose; pabrėžia, kad tokios apsaugos priemonės, *inter alia*, turi apimti šiuos aspektus:

- ieškovų grupės tapatybė turi būti aiškiai nustatyta prieš teikiant ieškinį (dalyvavimo procedūra);
- viešosios institucijos, pavyzdžiui, ombudsmenai ar prokurorai, taip pat atstovaujančios institucijos, gali teikti ieškinį aiškiai identifiкуotos ieškovų grupės vardu;
- turi būti nustatyti ES lygmens kriterijai, pagal kuriuos būtų apibrėžtos atstovaujančios organizacijos, kompetentingos teikti atstovaujamuosius ieškinius;
- grupės ieškinių sistemos turi būti atsisakyta, nes tai skatintų pernelyg gausų bylinėjimąsi, gali prieštarauti kai kurių valstybių narių konstitucijoms ir daryti poveikį bet kurio nukentėjusiojo, kuris nežinodamas gali dalyvauti procese ir kuriam teismo sprendimas vis tiek būtų privalomas, teisėms;

a) leidžiami individualūs ieškiniai:

- ieškovai bet kuriuo atveju turi galėti laisvai pasirinkti alternatyvą individualiai siekti žalos atlyginimo kompetentingame teisme;
- kolektyvinių ieškovų padėtis neturi būti geresnė nei individualių ieškovų;

b) kompensacija už nedidelę ir išsklaidytą žalą:

- ieškovai, siekiantys nedidelės ir išsklaidytos žalos, turėtų turėti tinkamų priemonių siekti teisingumo teikdami kolektyvinius ieškinius ir jiems turėtų būti užtikrinta sąžininga kompensacija;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

c) kompensacija tik už realiai patirtą žalą:

- gali būti kompensuojama tik realiai patirta žala; baudinis žalos atlyginimas ir nesąžiningas praturtėjimas turi būti uždrausti;
- kiekvienas ieškovas privalo pagrįsti savo ieškinį;
- priteista žalos kompensacija turi būti padalinama individualiems ieškovams proporcingai jų individualiai patirtai žalai;
- iš esmės, advokatų sėkmės mokestis (angl. contingency fees) Europoje netaikomas, todėl jis turi būti atmestas;

d) principas „pralaimėjęs moka“:

- ieškiniai negali būti teikiami, jei dėl finansinių išteklių trūkumo neužtikrinamos ieškovo gynybos priemonės; be to, proceso išlaidas turi apmokėti bylą pralaimėjusi šalis, kuri taip pat prisiima teisinių veiksmų riziką; valstybės narės atsakingos už tai, kad būtų nustatytos su tuo susijusių išlaidų paskirstymo taisyklės;

e) neleidžiamas trečiųjų šalių finansavimas:

- trečiosios šalys neturėtų iš anksto finansuoti proceso siekdamos, kad ieškovai už tai, pavyzdžiui, sutiktų mainais perleisti trečiosioms šalims galimas tolesnes teises į kompensaciją;

26. pabrėžia, kad nustatant bet kokias horizontaliąsias priemones būtina tenkinti dvi pagrindines sąlygas:

- valstybės narės netaikys griežtesnių sąlygų kolektyviniais ieškiniais grindžiamoms byloms, keliamoms ES teisės pažeidimo atvejais, nei sąlygos, taikomos byloms, kurios keliamos nacionalinės teisės pažeidimo atvejais;
- nei vienas iš principų, nustatytų pagal horizontaliąsias priemones, netrukdytų priimti tolesnių priemonių, kuriomis siekiama visapusiško ES teisės veiksmingumo;

27. palankiai vertina teisėkūros priemonę, kurią Komisija paskelbė savo 2012 m. darbo programoje, taikomą ieškiniams, kuriais siekiama kompensacijos už žalą, padarytą pažeidus antimonopolinę teisę; pabrėžia, kad ją rengiant reikia atsižvelgti į ankstesnes Parlamento rezoliucijas šia tema ir kad ji turėtų būti priimta pagal įprastą teisėkūros procedūrą;

28. mano, kad baudų skyrimo politika yra svarbi viešojo teisės vykdymo ir atgrasymo priemonė;

29. pažymi, kad elgesį galima paveikti ne tik baudomis, bet ir skatinant laikytis taisyklių; pritaria strategijai, kuri veikia kaip efektyvi atgrasomoji priemonė, bet pagal kurią kartu skatinama laikytis taisyklių;

30. pabrėžia, kad didelių baudų politika nėra ir toliau neturėtų būti naudojama kaip alternatyviu ES biudžeto finansavimo mechanizmu;

31. pažymi, kad baudų nustatymo metodas pateikiamas su teisėkūra nesusijusiame dokumente – 2006 m. baudų nustatymo gairėse – ir dar kartą ragina Komisiją į Reglamentą (EB) Nr. 1/2003 įtraukti išsamų baudų apskaičiavimo pagrindą ir naujus baudų skyrimo principus;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

32. ragina Komisiją persvarstyti savo baudų skyrimo gaires ir įvertinti, be kitų, šiuos principus:
- atsižvelgti į tai, kad išsamių atitikties programų įgyvendinimas neturėtų daryti neigiamo poveikio pažeidėjui, viršijančio proporcingą reikalavimą atlyginti padarytą žalą;
 - apgalvotai ir aplaidžiai veikusioms įmonėms nustatyti skirtingo lygio baudas;
 - atsižvelgti į viešųjų ir privačiųjų išpareigojimų pagal ES antimonopolinę teisę sąveiką; Komisija turėtų užtikrinti, kad skiriant baudas būtų atsižvelgiama į visas kompensacijas, kurios jau sumokėtos trečiojioms šalims; šis principas taip pat turėtų būti taikomas nuo baudų atleistoms įmonėms; be to, prieš priimančią galutinį sprendimą dėl baudos būtų galima paskatinti pažeidėją atlyginti žalą sudarius susitarimą ne teisme;
 - nurodyti aplinkybes, kuriomis patronuojančiosios bendrovės, kurios daro lemiamą įtaką patronuojamajai bendrovei, bet nėra tiesiogiai susijusios su pažeidimu, turėtų būti laikomos solidariai atsakingomis už jų patronuojamųjų bendrovių antimonopolinių taisyklių pažeidimus;
 - pažeidimų pasikartojimo atvejais reikalauti nustatyti aiškų nagrinėjamo pažeidimo ir ankstesnių pažeidimų ryšį su atitinkama įmone; turėtų būti atsižvelgiama į ilgiausią terminą;
33. pažymi, kad išaugo prašymų sumažinti baudas dėl nemokumo skaičius, ypač iš vieno produkto įmonių ir MVĮ; mano, kad, siekiant išvengti, kad įmonės nežlugtų, kaip alternatyva baudų sumažinimui galėtų būti apsvarstyta atidėtų mokėjimų ir (arba) mokėjimų dalimis sistema;
34. laukia, kada bus parengtos baudų skyrimo vieno produkto įmonėms ir MVĮ gairės, kaip paskelbė Komisijos pirmininko pavaduotojas J. Almunia;
35. palankiai vertina kartelių bylose taikomą susitarimo procedūrą, kuria siekiama procesą padaryti veiksmingesnį;
36. ragina Komisiją analizuojant galimo piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi atvejus atidžiau išsigtinti į tai, kaip veikia vadinamasis nubyrėjimo ekonominis modelis (angl. *trickle-down economics*), kai nustatoma, kad dominuojančia padėtimi nepiktnaudžiaujama;

Susijungimų kontrolė

37. mano, kad ekonomikos krizė nepateisina ES susijungimų kontrolės politikos sušvelninimo; ragina Komisiją užtikrinti, kad dėl susijungimų, ypač susijungimų, skirtų gelbėti ar restruktūrizuoti finansiškai silpnus bankus, neatsirastų daugiau „per didelių, kad bankrutuotų“ ir apskritai sisteminių institucijų;
38. pabrėžia, kad konkurencijos taisyklių taikymas susijungimams turi būti įvertintas visos vidaus rinkos požiūriu;

Tarptautinis bendradarbiavimas

39. pabrėžia, kad svarbu skatinti visuotinį konkurencijos reguliavimo vienodinimą; ragina Komisiją aktyviai dalyvauti Tarptautiniame konkurencijos tinkle;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

40. ragina Komisiją sudaryti dvišalius bendradarbiavimo susitarimus dėl konkurencijos politikos vykdymo; palankiai vertina tai, kad buvo paskelbtos derybos dėl tokio susitarimo su Šveicarija, ir ragina labiau koordinuoti politiką ir jos vykdymo užtikrinimo veiksmus;

Konkretūs sektoriai

41. atkreipia dėmesį į Komisijos iniciatyvą „Energetika 2020“; ragina Komisiją siekti visapusiškai įgyvendinti energijos vidaus rinkos paketą; ragina Komisiją tose srityse, kuriose nebuvo visiškai pasiekta atvira ir konkurencinga energijos bendroji rinka, aktyviai stebėti energijos rinkų konkurenciją, ypač kai privatizuojant komunalinių paslaugų įmones atsiranda monopolijos arba susiformuoja oligopolinės rinkos;

42. primena savo raginimą Komisijai ankstyvaisiais trečiojo energetikos paketo įgyvendinimo etapais atidžiai stebėti konkurencijos lygį, nes, nepaisant laipsniško rinkų atvėrimo 10-ojo dešimtmečio viduryje, trys didžiausi rinkos dalyviai tebeužima apie 75 proc. elektros energijos ir virš 60 proc. dujų rinkos; ragina Komisiją parengti gaires, siekiant pagerinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos integravimą į elektros energijos tinklus;

43. primena raginimą Komisijai kitoje savo metinėje ataskaitoje išnagrinėti, kokių mastu svarbių žaliavų tiekėjų koncentracija gali būti kenksminga sektorių, kuriuos jie aptarnauja, veiklai ir ekologiniu požiūriu veiksmingai ekonomikai, nes kai kurie iš šių sektorių yra ypač svarbūs diegiant ekologiškai veiksmingas technologijas, pvz., fotovoltines plokštes ir ličio jonų baterijas;

44. ragina Komisiją sustiprinti pastangas, kurias jis deda siekiant atverti konkurenciją kredito reitingų agentūrų sektoriuje, daugiausia dėmesio skiriant patekimo į rinką kliūčių, įtarimų dėl slaptos veiklos vykdymo ir piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi problemoms; ragina Komisiją užtikrinti, kad visos reitingų agentūros laikytųsi aukščiausių principingumo, informacijos atskleidimo, skaidrumo ir interesų konfliktų valdymo standartų, kaip apibrėžta 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų ⁽¹⁾ reikalavimuose, kad būtų užtikrinta reitingų kokybė;

45. ragina Komisiją aktyviai stebėti su pagrindinėmis prekėmis susijusias rinkas pagal Europos Vadovų Tarybos 2008 m. birželio mėn. išvada (40 dalis) ir atliekant FPRD ir MAD sistemos persvarstymą pateikti plataus užmojo pasiūlymus dėl įstatymo galią turinčių aktų, skirtus kovoti su spekuliacija, kuri neigiamai veikia Europos pramonės veiklą ir iškraipo bendrąją rinką;

46. pabrėžia, kad pastarojo meto tyrimai, kuriuos atliko JAV, Jungtinės Karalystės ir Japonijos reguliavimo institucijos, parodė, kad krizės metu gauta įrodymų, iš kurių paaiškėjo, jog JAV ir Europos bankai manipuliavo LIBOR normomis; todėl nerimauja dėl galimų rinkos iškraipymų, kuriuos gali sukelti tokia veikla;

47. ragina Komisiją tirti konkurencijos padėtį mažmeninės prekybos sektoriuje, visų pirma susijusią su dominuojančių mažmeninės prekybos tinklų įtariamu piktnaudžiavimu rinkos galia, dėl kurio nukenčia smulkūs mažmenininkai ir gamintojai, veikiantys žemės ūkio ir maisto produktų rinkoje;

48. primena savo reikalavimus Komisijai atlikti konkurencijos tyrimą žemės ūkio ir maisto pramonėje, siekiant ištirti pagrindinių tiekėjų ir mažmenininkų rinkos galios poveikį tos rinkos veikimui;

49. pažymi, kad maisto tiekimo grandinė yra sudėtinga ir kad nustatant maisto kainas trūksta skaidrumo; mano, kad geresnė sąnaudų, kokybės, procesų, pridėtinės vertės, kiekių, kainų ir maržų visuose maisto tiekimo grandinės sektoriuose, įskaitant didesnę kokybės skaidrumą, analizę, vykdoma laikantis konkurencijos teisės nuostatų ir komercinio konfidencialumo principų, padės pagerinti vartotojams teikiamą informaciją ir maisto tiekimo grandinės kainų nustatymo sistemų skaidrumą, taip pat padės pagerinti vartotojų galimybes rinktis, kartu išvengiant nesąžiningo vartotojų diskriminavimo; palankiai vertina veiksmingesnės Europos maisto produktų tiekimo grandinės aukšto lygio forumo įsteigimą ir teigiamą jo poveikį gerinant prekybos praktiką;

⁽¹⁾ OL L 302, 2009 11 17, p. 1.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

50. pakartoja savo raginimą Komisijai atlikti sektoriaus tyrimą dėl reklamos internete ir interneto naršyklių;
51. pakartoja savo raginimą atlikti viešųjų pirkimų taisyklių taikymo tyrimą, siekiant nustatyti, ar konkurencijos iškraipymą lemia nacionalinių sąlygų skirtumai;
52. pabrėžia, kad pagrindinis Europos transporto politikos tikslas turėtų būti ir išlikti visų transporto rūšių vidaus rinkos sukūrimas;
53. pritaria Komisijos nuomonei, kad ES vis dar nėra pakankamai sujungto, sąveikaus ir efektyvaus tarpvalstybinio transporto infrastruktūros tinklo, kuris siekiant sukurti vidaus rinką būtinas norint užtikrinti sąžiningą konkurenciją;
54. mano, kad konkurencijos politika turėtų prisidėti prie atvirų standartų skatinimo bei taikymo ir veiklos sąveikos užtikrinimo, siekiant išvengti, kad rinkos dalyvių mažuma neužkirstų kelio vartotojams ir klientams dalyvauti vystant technologijas;
55. atkreipia dėmesį į nepakankamą konkurenciją tarptinklinio ryšio rinkoje ir pabrėžia poreikį didinti kainų skaidrumą; šiuo atžvilgiu palankiai vertina naujas pagrindines ES telekomunikacijų srities taisykles ir Komisijos pasiūlymą dėl III tarptinklinio ryšio reglamento (COM(2011)0402), kuriame siūlomos struktūrinės priemonės konkurencijai didmeninėje prekyboje didinti, tikintis, kad tai bus naudinga konkurencijos mažmeninėje rinkoje ir kainų požiūriu, taip pat suteiks vartotojams daugiau galimybių rinktis; ypač ragina Komisiją siekti Europos skaitmeninėje darbotvarkėje (COM(2010)0245/2) nustatyto tikslo iki 2015 m. panaikinti tarptinklinio ryšio ir nacionalinius tarifų skirtumus;
56. pabrėžia, kad didesnė konkurencija plačiajuosčio ryšio sektoriuje yra labai svarbi siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslo aprėpti visus Europos piliečius ir teikti naudos vartotojams bei įmonėms; prašo Komisijos išnagrinėti atvejus, kai nacionaliniu lygmeniu galbūt ribojama galimybė naudotis plačiajuosčio ryšio paslaugomis;
57. ragina Komisiją išnagrinėti, koku mastu pernelyg dosniai skirstomi nemokami ES apyvartiniai taršos leidimai tam tikruose sektoriuose gali iškraipyti konkurenciją, atsižvelgiant į tai, kad šie leidimai, kurių veiksmingumas sumažėjo sulėtėjus veiklai, netikėtai tapo tam tikrų bendrovių didelio pelno šaltiniu ir tuo pačiu sumažino jų, kaip perėjimo prie ekologiniu požiūriu veiksmingos ekonomikos paskatos, poveikį;
58. primena, kad Komisija pradėjo nemažai pažeidimo procedūrų prieš valstybes nares dėl netinkamo Pirmojo geležinkelių transporto teisės aktų rinkinio įgyvendinimo,
59. ragina Komisiją užtikrinti, kad šalių dvišaliuose susitarimuose oro transporto sektoriuje vykdam skrydžius iš vienos šalies į kitą oficialiai nebūtų teikiama pirmenybė konkrečiam oro uostui;
60. ragina Komisiją išnagrinėti aviacijos sektorių, ypač oro linijų bendrovių susitarimus dėl bendrųjų kodų, nes jie daugeliu atvejų neteikia privalumų vartotojui, o tik prisideda prie rinkos uždarojo didinimo, taip sudarant sąlygas dominuojančių bendrovių piktnaudžiavimui ir karteliniams susitarimams tarp bendrovių, kurios šiaip turėtų veikti pagal konkurencijos principus;
61. nekantriai laukia viešųjų konsultacijų dėl 2005 m. aviacijos gairių taikymo rezultatų; ragina Komisiją atidžiai išnagrinėti nuostatas, susijusias su socialinės ir restruktūrizavimo pagalbos oro linijoms vertinimu, siekiant išsiaiškinti, ar pagal jas dabartinėmis rinkos sąlygomis dar įmanoma sudaryti vienodas sąlygas oro vežėjams, ar jas reikia persvarstyti;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

62. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis veiksmų, kad būtų panaikintos diskriminacinės politikos priemonės, kurios gali būti taikomos pagal ES ir trečiųjų šalių susitarimus, siekiant išvengti tarptautinių oro linijų konkurencijos iškraipymo ir užtikrinti sąžiningą konkurenciją;

63. pabrėžia, kad reikia baigti kurti Bendrą Europos dangų, pagal kurį, siekiant užtikrinti paslaugų įkainių skaidrumą, bus nustatyta veiklos rezultatų gerinimo sistema;

64. dar kartą pakartoja, kad būtina griežtai vykdyti taisykles dėl išsipareigojimo rodyti tikrą, skaidrią ir visą lėktuvo bilietų kainą, siekiant sąžiningesnės skirtingų transporto rūšių vidaus ir tarpusavio konkurencijos;

65. nekantriai laukia Komisijos ir Parlamento tyrimų dėl jūrų uostų struktūrų finansavimo rezultatų, kurie turėtų sudaryti galimybes abiem institucijoms įvertinti, ar galiojančios taisyklės taikomos nuosekliai, ar jas reikėtų apibrėžti iš naujo;

Europos Parlamento ir Komisijos dialogas konkurencijos klausimais

Dialogas konkurencijos klausimais

66. palankiai vertina tai, kad Komisijos pirmininko pavaduotojas Joaquín Almunia dalyvavo keičiantis nuomonėmis su Parlamentu, taip pat palankiai vertina tikrą bendradarbiavimą, vykusį šiais metais per Konkurencijos generalinio direktorato rengiamus pasitarimus; laikosi nuomonės, kad Parlamento narių ir Konkurencijos generalinio direktorato generalinio direktoriaus metinis susitikimas yra veikianti priemonė ir reikėtų tokius susitikimus rengti toliau;

67. ragina Komisijos konkurencijos politikos ataskaitos 40-ųjų metinių proga sudaryti Parlamento ir Komisijos susitarimą, kuriuo remiantis būtų pradėtas išsamus dialogas dėl konkurencijos politikos, kuris sustiprintų Parlamento, kaip tiesiogiai renkamos Europos piliečiams atstovaujančios institucijos, vaidmenį; pažymi, kad šiuo praktiniu susitarimu turėtų būti sustiprintas esamas dialogas ir, nepažeidžiant Sutartyje nustatytų išimtinių Komisijos galių, nustatant procedūras ir išsipareigojimus, susijusius su vadovaujantis Europos Parlamento rekomendacijomis vykdomais tolesniais veiksmais, galbūt įtvirtintas nuolatinis Komisijos ir Europos Parlamento dialogas;

Metinė konkurencijos politikos ataskaita

68. ragina Komisiją į savo metinę ataskaitą įtraukti:

- įstatymo galią turinčių ir neturinčių, privalomų ir neprivalomų priemonių, priimtų per nagrinėjamus metus, aprašymą ir pateikti padarytų pakeitimų pagrindimą;
- Parlamento ir kitų suinteresuotųjų subjektų pasiūlymų, pateiktų vykdant viešąsias konsultacijas, santaurką ir pagrindimą, kodėl į vienas nuomones ji atsižvelgė, o kitas – ne;
- priemonių, kurių per nagrinėjamus metus ėmėsi Komisija, siekdama padidinti savo sprendimų priėmimo skaidrumą ir užtikrinti daugiau dėmesio tinkamoms procedūroms, aprašymą; šis skirsnis turėtų apimti Parlamento ir Komisijos dialogą konkurencijos klausimais;

Metinė konkurencijos politikos darbo programa

69. ragina Komisiją kiekvienų metų pradžioje pateikti konkurencijos politikos darbo programą, į kurią būtų įtrauktas išsamus privalomų ir neprivalomų konkurencijos politikos priemonių, kurias tikimasi patvirtinti ateinančiais metais, ir numatytų viešųjų konsultacijų sąrašas;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

70. pabrėžia, kad ir ataskaitą, ir darbo programą Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui turėtų pristatyti Komisijos narys, atsakingas už konkurenciją;

*

* *

71. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
